

komme frem til Sagens tredie Behandling, har jeg det Haab, at den ærede Minister ikke vil have Noget imod det, og at Sagen saaledes kan blive fremmet.

Simony: Jeg kan ikke undlade endnu engang at tage Ordet i denne Sag. Den ærede Ordfører har rigtig nok faa udførligt indbegaaet de forskjelligte Grundringer, der ere fremsatte imod Udvalgets Forslag, at det turde være mindre nødvendigt, men den høitærede Indenrigsminister har dog gjort et Par Bemærkninger, som ikke ere indbegaaede. Den høitærede Minister har saaledes anført, at det ikke var uden Exempel, at Afgjørelsen af saadanne Sager som dem, der her er Spørgsmaal om, overdroges til Landvæsenkommisjonerne, og han nævne saaledes, at det har været overdraget Landvæsenkommisfaires at afgjøre Spørgsmaal af lignende Natur med Hensyn til Inddæmning af Fjorde, Vig og af Havet. Dette forhold sig ganske rigtig, og det var Noget, jeg allerede ved Sagens første Behandling gjorde opmærksom paa, men der er dog een Omstændighed, som ikke her maa oversees. Den ærede Minister vil ikke kunne paa vise noget Lovbud, der henlægger disse Forretninger under Landvæsenkommisitionerne; det er en vilkaarlig Bestemmelse af Ministeriet, at de skulle bringes ind i denne Sag. Der kan være Tvivl, om Landvæsenkommisfaires behøve at blande sig i og tage sig af disse Sager. Den Maade, hvorpaa det skeer, er, at Ministeriet ved at udfærdige slike Bevillinger til Inddæmninger lader den Bestemmelse indflyde i Bevillingen, at Landvæsenkommisjonen skal afgjøre de Spørgsmaal, som Inddæmningen kan give Anledning til. Det er tvivlsomt, om Bevillingshaverne erkjende Landvæsenkommisfairesne for de rette Mænd, til hvem de omhandlede Spørgsmaal kunne overdrages, men Bevillingshaveren ønsker Bevillingen, han har indgivet Andragende om at faae Tilladelse til Inddæmningen og maa altsaa underkaste sig de Betingelser, som Ministeriet opstiller for Sagernes Behandling, hvortil, som sagt, hører, at Afgjørelsen i de fleste Tilfælde henlægges under Landvæsenkommisitionerne. Men deraf følger ikke, at disse have den fornødne Kundskab dertil.

Jeg skal ikke nægte, at jeg har store Tvivl derom; thi som jeg ved første Behandling yttrede, hvad det her kommer an paa, er at have Erfaring om de locale Forhold, at vide, hvor høit Vandet er gaaet og vil komme til at gaae, hvis det tillades Sandgravere at borttage Sand og Steen fra Kysten, hvilket betinges af, at man veed, hvad saadant Brug af Forstranden har medført paa andre Steder; men det er Noget, som Landvæsenkommisfairesne, der ere valgte med ganske andre Hensyn for Die, ikke i Regelen have Kundskab om. Dette bragte Udvalget til at overveie, om det ikke til Afgjørelsen af disse Sager vilde være hensigtsmæssigt at foretrække Mænd, der havde speciel Kundskab til disse Forhold. Naar den ærede Minister har yttret, at dette Apparat vilde blive meget omstændeligt, især hvis alle de til Stranden grænsende Sogne vilde indføre denne nye Institution, saa vilde jeg, hvis det virkelig forholdt sig saaledes, at den overalt skulde indføres, ogsaa indrømme, at det var et stort Apparat for en ringe Gjenstand; men det er ikke Meningen; Meningen er kun at indføre den paa de Steder, hvor Omstændighederne gjøre det fornødent. Den ærede Minister spurgte dernæst om, hvem der skulde afgjøre, om Nødvendigheden er tilstede; ja, det maa være Sogneforstanderskaberne; jeg tror meget godt, at disse Sager kunne overlades til deres Afgjørelse. Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, at det er overladt til Kjøbstæderne for deres Bedkommende at afgjøre, om de ville have en lignende Institution som Båndsynsmændene, og jeg skjønner ikke, hvorfor man ikke ogsaa vil kunne overlade til Kjøbstæderne for Kjøbstadcommunerne og til Sogneforstanderskaberne for Landcommunerne Bedkommende at tage Bestemmelse angaaende nærværende Forhold. Den høitærede Minister bemærkede derhos, at forsaavidt Grundene til Udvalgets Hensigt vare, at der derved sparede Omkostninger, saa var det netop Hensigten med Regjeringsudkastet, at man ikke altfor let skulde kunne faae de Foranstaltninger, her omhandles, og at det netop var derfor, at man tilbeels havde valgt Landvæsenkommisfairesne. Han tilføiede derhos, at han overhovedet ikke fandt disse Omkostninger, som Bru-